

Tebi Majko

Glasilo Svetišta bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Blato • 9. prosinca 2020. • br. 4 • god. XIV.

Cijena 10 kn

ISSN 1846-6400

<http://marijapropetog.hr/tebi-majko/>

Sadržaj

- 3 Riječ urednice

O bl. Mariji Propetoga...

s. M. Emila Barbarić

- 4 Duhovnost – izvor snage za djelovanje
Družbe u Crkvi i društvu

Blaženičina promišljanja...

Majka Marija Propetoga

- 10 O vremenu svetoga došašća
12 Djetešcu Isusu nad jaslicama

Iz povijesti Družbe Kćeri Milosrđa

s. M. Emila Špoljarić

- 14 Prva oltarna slika u kapeli Krista Kralja

Djelovanje Družbe Kćeri Milosrđa...

mons. Andrija Anišić

- 18 Proslava stote obljetnice
Družbe Kćeri Milosrđa u Subotici

Željka Vukov

- 20 U Vojvodini otvorene prve jaslice
na hrvatskom jeziku

s. M. Kristina Injić

- 22 Misijski mjesec u srcu Novske

s. M. Juliana Beretić

- 24 Misijska nedjelja u župi Svih svetih
u Blatu

Vanja Turkalj

- 26 Poslanici Milosrđa u Ivanić-Gradu

Blaženka Škrlec

- 28 Poslanici Milosrđa u Valpovu

s. M. Fátima Kršlović

- 29 Proslava sv. Jeronima na Ugljanu

Biserka Biba Lupetin

- 30 Poslanici Milosrđa u Vancouveru

s. M. Jasna Crnković

- 32 Obiteljske božićne kateheze

Kutak za najmlađe...

- 34 Riješi križaljku!

Molitva bl. Mariji Propetoga

- 35 Zaklada »Blažena Marija Petković«

s. M. Juliana Beretić,
glavna i odgovorna urednica

Poštovani čitatelji glasila i štovatelji blažene Marije Propetoga!

Riječ tijelom postade i nastani se među nama i vidjesmo slavu njegovu.
(Iv 1,14)

Radosno se pripremamo u došašću na proslavu Krista koji k nama dolazi u tijelu. Čekamo utjelovljenoga božanskog Sina koji je slika Boga nevidljivoga, Boga koji se utjelovio i uvremenio. Iz ljubavi prema čovjeku, Božji Sin – kao živa Riječ – dolazi k ljudima, postaje dijelom ljudske stvarnosti – čovječanstvu darovan. U svojim duhovnim vježbama u došašću, bl. Marija Propetoga se s radošću i divljenjem prisjeća proslave otajstva Kristova utjelovljenja i njegova skorog rođenja.

»O zdravo, presveta Riječi Očeva, Oca našega.
O, presveto Otajstvo, ja ti se uvijek klanjam, želeći te zanosno hvaliti i slaviti, uvijek.
Nebeski Otac je naš Otac, a ti, o slatki njegov Sine, ti si naš, za nas dan!
O, dopusti da te zagrlim raskriljenih ruku i srcem žarkim od čeznuća i ljubavi.
O slatki Sine...
O Sunce naše, zdravo!
O ljepoto Očeva.
O sliko Boga i Oca nebeskog.«¹

Svojim utjelovljenjem Božji je Sin preobrazio sve ljudsko i nastanio se u svijetu. Radost susreta s Bogom i Kristovo rođenje mijenjaju kršćaninov pogleda na svijet u kojem sad prepoznaju Božju veličinu i svetost, kao i svoju malenost. Na svetkovinu Kristova rođenja, vjernici, ispovijedajući svoju vjeru, prigibaju koljena na riječi »i utjelovio se«. U dubokoj vjeri čine poklonstvo pred Božjom poniznošću, pred njegovim silaskom u ljudski svijet. Spoznajući svoju malenost Novorođenom se poklonila i bl. Marija Propetoga:

»Oh, dopusti da te oblijem vrelim suzama ljubavi i boli,
jer se bojim da te nisam dostojna grliti, ni uživati. (...)
O, daj mi sada, dok mogu još disati, (...) da te hvalim i ljubim,
dok mi srce ne pukne od boli i ljubavi za tobom.
O preslatki Sine, iz krila Očeva!
O ljepoto Očeva!
O rajska i sva ljepoto i milino!
O rajski Emanuele!
O Bože utjelovljeni.«²

Neka vam je čestit Božić i radostan susret s Gospodinom koji dolazi.

¹ Razmatranje, 4. prosinca 1939., *Bilježnica* 5, III. točka, kolokvij.

² Isto.

s. M. Emila Barbarić,
provincijalna predstojnica
Hrvatske provincije Družbe Kćeri Milosrđa

Duhovnost – izvor snage za djelovanje Družbe Kćeri Milosrđa u Crkvi i društvu*

Uvod

Majka utemeljiteljica, bl. Marija Propetoga, oblikovala je duhovnost Družbe Kćeri Milosrđa koja je izvirala i iz njezine osobne duhovnosti kako ju je od malena pomno njegovala, ali je nije namećala svojim sestrama. Bila je iznimno otvorena na nauku Katoličke crkve i crkvenoga učiteljstva i na tim je spoznajama promicala duhovnost Družbe. Liturgijske je odredbe uvrstila u Direktorij koji je bio dopuna puno općenitijim Konstitucijama odobrenim 1956. godine. Propise iz Direktorija sestre su vjerno opsluživale, a Majka Marija Propetoga je to i nadzirala i o tomu sestre poučavala u okružnicama, kapitulima i drugim oblicima upućivanja. Zahvaljujući njezinoj upornosti i ljubavi koju je gajila prema Crkvi, u Družbi je zavladała zdrava duhovnost iz koje je izrastao duhovni život sestara kao i njihov apostolatski rad u plodnom stogodišnjem djelovanju Družbe. Sestre vjerno nasljeđuju svoju majku utemeljiteljicu u odanosti Crkvi i vjernosti njezinu nauku, u duhovnosti i liturgiji, prilagođavajući se vremenu i okolnostima u kojima žive. Duhovnost Družbe i osobna duhovnost svake sestre skladno se prožimaju i jamstvo su za plodan nastavak djelovanja u karizmi milosrđa u svom novom stoljeću.

* Izvadak iz izlaganja održanog na simpoziju »Družba Kćeri Milosrđa u stoljetnoj povijesti« prigodom otvorenja jubilejske godine, 100. od utemeljenja, u Kući matici u Blatu, 3. – 6. listopada 2019.

1. Urednost u liturgiji kao odraz ispravne duhovnosti

Bl. Marija Propetoga bila je od malena vična radu i redu. U svemu je znala postaviti ljestvicu vrednota i svoj rad podrediti tomu. Tako je u prvom poglavlju Direktorija odredila kako čuvati i održavati liturgijsko ruho i posude i sve što se odnosi na službu Božju i posvećeni prostor, na Božji hram. U njemu se Isus, živi Bog, udostojao stanovati među nama u Presvetom euharistijskom sakramentu, sjedinjen svojim čovječstvom i božanstvom s Ocem i Duhom Svetim.¹ Prepoznajući odlučujuće značenje liturgije za duhovni život svojih sestara, određuje kako trebaju njegovati liturgiju: pomnivo čitati upute iz časoslova, učiti i poznavati liturgijske propise koji se odnose na sveti hram i službu Božju, držeći na pameti i one upute koje su napisane sitnim slovima. Napominje, posebice poglavaricama i učiteljicama podmlatka, da ih nauče da u svim crkvama i kapelama, pa i u onima najmanjima, sve bude uređeno prema liturgijskim propisima i družbinim uputama te da za svaki sveti obred sve bude pripravljeno prema dijecezanskom liturgijskom direktoriju i rimsko-serafskom obredniku, jer Družba pripada franjevačkoj obitelji.

Podsjeća na to da u našim crkvama i kapelama treba vladati najdublja šutnja, najsavršeniji mir i

¹ Usp. *Direktorij Družbe Kćeri Milosrđa*, Blato, 1957, čl. 1.

najveća pobožnost, da svuda bude red i čistoća, sve skladno i lijepo postavljeno, što doprinosi sabranosti, potiče na pobožnost i podiže dušu k Bogu. U kapele ne stavljati ono što ne pripada božanskoj službi, a ono što pripada da se drži u savršenom redu i raspoređeno po liturgijskim propisima. Sve treba biti jednostavno, u duhu poniznosti i siromaštva koji je duh naše družbe, ali ne smije manjkati dostojna ukrasa, kako već dolikuje kući Božjoj. Zidovi, pod i ureši trebaju odražavati duh Družbe, a oltari, slike, svijećnjaci, zastori, klupe i drugo, ne bi se smjelo mijenjati prema želji pojedine sestre, već sve treba biti odobreno od više predstojnice i njezina savjeta i to radi jednolikosti u cijeloj Družbi, do najsitnijih detalja.²

Takav odnos prema svetome i liturgiji ukorijenjen je u biću bl. Marije Propetoga. Prenosi ga i na svoje duhovne kćeri jer je svjesna koliko to doprinosi osobnom duhovnom rastu. Posebice gaji ljubav prema Presvetom oltarskom sakramentu i to štovanje njeguje i u Družbi. Sukladno crkvenim propisima nalaže sestrama da pred svetohraništem uvijek gori svjetiljka s maslinovim ili kojim drugim uljem, da se svetohranište nikada ne ostavlja bez plamena koji je simbol žive vjere u božansku euharistiju. Svetohranište treba biti od kovine ili mramora, u nuždi od tvrdog i jakog drveta, pričvršćeno za oltar

da ga se ne može premještati, iznutra obloženo svilom ili pločicama od dragocjene kovine, pozlaćeno ili posrebreno, a ključ svetohraništa valja čuvati na osiguranom mjestu. Euharistijsko klanjanje sestre trebaju obavljati pojedinačno i zajednički. Nabraja sve što treba stajati na oltaru u vrijeme klanjanja te o otvaranju i zatvaranju crkve ili kapele, o čuvanju svetog posuđa i ruha za službu Božju, o hostijama i vinu za svetu misu, o pravljenju hostija, o vodi i vinu za svetu misu, o crkvenom ruhu, rublju i ostalim stvarima za crkvu.³ Time je u suglasju s odredbama Drugoga vatikanskog sabora:

»Duhovni se život ipak ne sastoji samo od sudjelovanja u svetom bogoslužju. Kršćanin je, dakako, pozvan da moli u zajednici, ali on mora također ući u svoju sobicu da se moli Ocu u skrovitosti; štoviše, prema Apostolovu nauku, on mora moliti bez prestanka. Isti nas Apostol poučava da Isusove smrtne patnje uvijek nosimo na svome tijelu, kako bi se i život Isusov očitovao na našem smrtnom tijelu. Stoga u misnoj žrtvi molimo Gospodina da 'i nas same' učini sebi 'vječnim darom', 'nakon što je primio priнос duhovne žrtve'.«⁴

2. Pobožnosti i čuvanje reda u izgradnji prave duhovnosti

Majka Marija Propetoga daje upute za pobožnost i sredstva duhovnoga života jer se u Družbi živi kontemplativan i aktivan život, a najprije treba njegovati unutarnji život:

³ Usp. isto, gl. I, čl. 2-5, § 6-34.

⁴ Konstitucija o svetoj liturgiji »Sacrosanctum Concilium«, u: Drugi vatikanski koncil. Dokumenti, 7. popr. i dop. izd., Zagreb, Kršćanska sadašnjost, 2008, br. 12 (dalje: SC).

² Usp. isto, čl. 1, § 1-5.

»Samo žarka molitva i razmatranje može sestre duhovno podignuti, jačati i rasplamsati u ljubavi Božjoj i potaknuti na žrtve za slavu Božju i spasenje duša. Neka, dakle, točno i svekolikom unutrašnjom pobožnošću i vanjskom skromnošću vrše sve pobožne vježbe, propisane ustanovama, kako je rastumačeno u ovom direktoriju.«⁵

Na duhovnost utječe i iz nje proizlazi sveukupno ponašanje izraženo u riječima i gestama, a šutnja i sabranost osiguravaju prostor duhovnosti:

»Toplo se preporučuje svim sestrama, naročito nadstojnicama i učiteljicama, da nastoje da se pobožnosti izvršavaju tako da budu zaista hrana duhovnom životu za napredovanje u kreposti i posvećenju, jer je to svrha zbog koje smo postale redovnice i došle u samostan. Za ovo su nadstojnice odgovorne pred Bogom, pred Crkvom i pred Družbom. Sva dobrobit zajednice, i čitave Družbe, ovisi o tome kako će one u ovom pogledu odgojiti sestre.«⁶

Nenadomjestivo u duhovnosti bl. Marije Propetoga je čitanje Božje riječi i razmatranje koje treba biti redovito i dobro pripravljeno. Izabirati štivo za razmatranje, bilježiti olovkom nadnevak kada se razmatranje čitalo, a za razmatranje se smiju koristiti samo one knjige koje je odobrila Crkva ili vrhovna predstojnica.⁷ Za euharistiju, kao izvor i snagu cjelokupnog ljudskog života, propisuje da se svakoj sestri omogućiti svakodnevno prisustvovanje svetoj misi u kućnoj kapelici ili obližnjoj crkvi. Ako to nikako nije moguće, onda bi se trebalo omogućiti barem tri puta tjedno, a u ostale dane barem se pričestiti.⁸

Sestrama osobito ističe obvezu doličnoga ponašanja u kapelici i detaljno propisuje sve što je u vezi s tim, od toga da se udarima zvona sestre na vrijeme pozove na molitvu, o ulasku u kapelu, o mjestima koja će sestre zauzeti da se ne bi prouzročilo nered i ometanje traženjem mjesta zadnji čas. Upućuje na to kako se valja pripremiti za molitve koje će se moliti, posebice kako se obavlja sveti sat, zatim o početnoj molitvi i drugo. Ima praktične preporuke za vrijeme molitve u kapeli, primjerice, o tihom hodanju i listanju knjiga bez buke, o tomu da se sprječiti propuh, ne smije se pozivati sestre da izađu van i uopće ne izlaziti iz kapele prije završetka molitve, a vrata kapele trebaju biti zatvorena ako se u nju ulazi s ulice. Na svečanim svetim misama sestre će se ponašati prema liturgijskim propisima: ustati, kleknuti ili sjesti sve skupa, osim pojedine koja bi se možda osjećala slabo. Liturgijska čitanja, psalmi, antifone i evanđelje čitat će se ili pjevati u svetim misama kako je određeno od crkvenih vlasti. U zajednici treba vladati cjelodnevna tišina, osobito u dane posebne i duboke šutnje, a svoja dnevna zaduženja sestre izvršavaju tako da sačuvaju sabranost i da njeguju unutarnji život. Odredbe odišu iskustvom i praktičnim savjetima, primjerice, da sestre svaku stvar nakon uporabe vrate na njezinu mjesto da se ne gubi vrijeme u traženju kad ona ponovno ustreba. Na čelu svake službe ili skupine sestara mora biti zavjetovana sestra, savjesna i dobro poučena, zadojena ljubavlju za stegu, rad i red, koja zvuči u propisana vremena i nadzire da sve sestre budu na svom radnom mjestu i da izvršavaju povjerene im dužnosti kako bi sve teklo u redu i najvećoj šutnji.⁹

Majka utemeljiteljica je svjesna važnosti propisivanja i obdržavanja dnevnoga reda za skladan razvitak duhovnoga života. Detaljno određuje za zavjetovane sestre, a posebno za pripravnice, obdržavanje dnevnoga reda, gdje ističe duboku šutnju bez

⁵ *Direktorij Družbe Kćeri Milosrđa*, Blato, 1957, gl. II, čl. 1, § 35.

⁶ *Isto*, gl. II, čl. 1, § 37.

⁷ *Usp. isto*, gl. II, čl. 1, § 38-40.

⁸ *Usp. isto*, gl. II, čl. 3, § 51.

⁹ *Usp. isto*, gl. II, čl. 5, § 65-83.

koje nema sabranosti.¹⁰ Ta je odredba u današnje vrijeme velik izazov kad se duboka šutnja, i šutnja općenito, narušavaju zbog uporabe sredstava društvenoga priopćavanja. Šutnji bi trebalo posvetiti posebno poglavlje u našim propisima, jer iskustvo pokazuje da su sve te prvotne odredbe i danas jako poželjne, ali se nažalost puno toga gotovo zanemaruje. Cijeli je svijet preplavljen govorom i šutnja je gotovo iščezla iz života suvremenih ljudi, pa tako i brojne Bogu posvećene osobe ustupaju prostor svoje klauzure svjetovnom načinu života prepuštajući se uporabi raznovrsnih sredstva društvenoga priopćavanja.

Majka utemeljiteljica se više puta vraća molitvi klanjanja Presvetom oltarskom sakramentu i pohodu svetoostajstvenom Isusu koje se treba omogućiti svakoj sestri. Noćno se klanjanje obavlja u posebnim prigodama i za to daje posebne upute sestrama koje imaju klanjanje u samostanskoj kapelici, a posebno onim sestrama koje radi klanjanja moraju izaći iz svoga stana.¹¹

Marija Propetoga ističe da je nužno svaki dan i svaki trenutak posvetiti Gospodinu, pa tako propisuje da je nedjelja posvećena Presvetom Trojstvu, ponedjeljak Predragocjenoj krvi Kristovoj, utorak Duhu Svetomu, srijeda sv. Josipu, četvrtak Presvetom sakramentu, petak muc i ranama Isusa Krista i njegovu božanskom Srcu, a subota je posvećena Majci Božje milosti i njezinu prečistom Srcu kojem se sestre posvećuju i mole za duhovne i vremenite potrebe Družbe. Navodi i molitve koje svakoga dana trebaju bit prikazane u naknadu za uvrede koje se zadaju presvetom Srcu Isusovu.¹²

Potiče sestre na mjesečne pobožnosti, ističući tako obavljanje prvih petaka i uz to donosi posvetu pojedinih mjeseci i razmatranja. Tako je siječanj posvećen djetiću Isusu i njegovu presvetom Ime-

nu, veljača Svetoj obitelji, ožujak sv. Josipu, travanj muc i Gospodina našega Isusa Krista, svibanj Majci Božjoj posrednici svih milosti, lipanj presvetom srcu Isusovu, srpanj predragocjenoj krvi Isusovoj, kolovoz prečistom srcu Marijinom, rujanj Duhu Svetomu, listopad Kristu Kralju i Gospi od ružarija, studeni svetim dušama čistilišta i prosinac nebeskom Ocu.¹³

Budući da bez ustrajnoga vježbanja nema rezultata u životnom napredovanju, bl. Marija Propetoga propisuje osobito vježbanje u krepostima za svaki mjesec kao i teme za razmatranja mjesečnih duhovnih obnova. Predlaže kreposti u kojima se sestre trebaju svaki dan vježbati i koje mogu biti teme razmatranja ili ispitivanja savjesti kao i u duhovnoj obnovi dotičnoga mjeseca, primjerice: u prosincu se razmatra o Božjoj prisutnosti, o djelima ljubavi i milosrđa. Preporučuje i knjige za razmatranje i duhovno štivo u zajednici, za jutarnje i večernje razmatranje, a pri tom jedne knjige preporučuje zavjetovanim sestrama, a druge pripravnicama. Preporučuje da se štivo koje se čita za vrijeme obroka mijenja tako da se isto čitanje ne ponavlja često, da ne bi postalo dosadno. Stoga se iste knjige ponovno čitaju nakon šest, sedam godina.¹⁴

Mjesečna duhovna obnova je istinsko obnavljanje duhovnih snaga, a naša majka utemeljiteljica nam propisuje kako je treba učiniti. Toga se dana ostavljaju svi poslovi, osim onih najnužnijih, a za one poslove koji su vlastita dužnost sestara, treba pronaći zamjenu za taj dan da sestre obave mjesečnu duhovnu obnovu. Duhovna obnova bi trebala početi u predvečerje dana obnove i obaviti se prema uobičajenom rasporedu. Svrha duhovne obnove je ozbiljno i savjesno ispitivanje savjesti o stanju svojega duhovnoga života, a redovnica to treba učiniti u Božjoj prisutnosti. Obično se za dan duhovne obnove predlažu razmatranja kao i način provođenja

¹⁰ Usp. isto, gl. II, čl. 6, § 85-105.

¹¹ Usp. isto, gl. II, čl. 7, § 106 -111.

¹² Usp. isto, gl. II, čl. 8, § 112-118.

¹³ Usp. isto, gl. II, čl. 9, § 119-140.

¹⁴ Usp. isto, gl. II, čl. 9, § 141 -148.

duhovne obnove. Kao što se govori o potrebi pojedinačne duhovne obnove, jednako se određuje i za duhovne vježbe koje su dužne obaviti sve sestre. Nadstojnicama se preporučuje da duhovne vježbe obave u nekoj drugoj kući, ako je to ikako moguće, da bi bile mirne od svake brige.¹⁵ Majka utemeljiteljica se jednako brine i za duhovni život bolesnih sestara i daje uputu o podjeljivanju sakramenta bolesnim sestrama i pridržavanju točno određenih propisa, osobito za svetu pričest. U svakoj redovničkoj kući, ali pogotovo gdje je više sestara, treba biti dolično uređena kutija u kojoj će se čuvati sve potrebno za podjeljivanje sakramenta bolesnima: križ za stol, dva svijećjaka s voštanicama, stolnjak, korporal u posebnoj torbici, škropionica, šalica za pranje prstiju, štola s bijelom i ljubičastom stranom, obrednik za podjeljivanje sakramenta bolesničkoga pomazanja i za preporuke umirućih, te ostalo što je potrebno i može poslužiti. Kutiju s propisanim predmetima treba čuvati na sigurnu i suhu mjestu, a za nju trebaju znati sve sestre.¹⁶

U odredbama su naznačene družbine glavne i posebne pobožnosti sažete u sljedećem obrascu:

»Blagoslovljeno bilo presveto Trojstvo – Otac, Sin i Duh Sveti! Ja se ustajem u ime Oca koji me je stvorio, u ime Gospodina moga Isusa Krista raspetoga koji me je otкупio svojom predragocjenom krvlju, u ime Duha Svetoga koji me je posvetio. Počinjem ovaj dan koji posvećujem njegovoj božanskoj službi. Slavit ću Gospodina Isusa Krista kao Kralja, radeći i moleći za širenje njegova kraljevstva u svim dušama, slavit ću Isusa kao Kralja kojem je posvećena cijela Družba da može on u njoj kraljevati i u svakoj sestri uspostaviti svoje kraljevstvo mira i ljubavi.«¹⁷

Osobita pobožnost u Družbi odnosi se na propetoga Spasitelja prema kojem gajimo veliku pobožnost, na što je prve sestre već upućivao i biskup Marčelić:

»Kao što će sestre nastojati utisnuti u svoje srce propetoga Spasitelja, tako će nastojati, da ga utisnu u srca onih koje poučavaju. Neka prilagode svoj život i same sebe nauči propete Ljubavi tako da budu dostojne imena koje nose: zaručnice propetog Isusa. Sva, dakle, njihova briga neka bude ta da se sjedine s propetim Isusom, kao žrtve ljubavi za slavu Oca i spasenje duša, neka zataje same sebe, mrtveći svoja sjetila, noseći u svojim udima križ mrtvenja, ne poznajući druge ljubavi, nego propetog Krista. Tako se je svaka zakletvom obvezala na dan svoga oblačenja: 'Daleko od mene da se uznosim ičim drugim, osim križem Gospodina našega Isusa Krista, po kome je svijet raspet za mene, a ja za svijet' (Gal 6,14).«¹⁸

»Kao vidljivi znak ove posvete nosit će svaka na svojim prsima križ i kao jedini dragulj pečat i imat će na svojoj ruci prsten s raspelom, a u svojoj čeliji kao jedini dragocjen predmet svoje ljubavi prema Isusu imati križ za koji je ostavila sve u svijetu. (...) Neka sestre često razmišljaju o mucu Isusa Krista i neka često čitaju kapitule koji govore o ovom predmetu i o našoj žrtvi za njega. Duhovni oci i nadstojnice neka često drže pouke o propetoj Ljubavi koja se je žrtvovala za nas na križu.«¹⁹

Marija Propetoga je postupala kao suvremenica Drugoga vatikanskoga sabora koji kaže:

»Veoma se preporučuju pobožne vježbe kršćanskoga naroda, samo ako su usklađene

¹⁵ Usp. isto, gl. II, čl. 11-12, § 149-167.

¹⁶ Usp. isto, gl. II, čl. 13, § 170.

¹⁷ Isto, gl. III, čl. 1, § 185.

¹⁸ Isto, gl. III, čl. 2, § 191.

¹⁹ Isto, gl. III, čl. 2, § 192-193.

s crkvenim zakonima i propisima, pogotovo kad se vrše po nalogu Apostolske Stolice. Posebnoga su dostojanstva također svete vježbe partikularnih Crkava, koje se vrše po naredbi biskupâ prema običajima ili zakonito odobrenim knjigama. No te vježbe treba urediti vodeći računa o liturgijskim vremenima, tako da budu u skladu sa svetom liturgijom, da se iz nje na neki način izvode i narod k njoj vode, jer ih ona po svojoj naravi daleko nadvisuje.«²⁰

Osobitu je pobožnost naša utemeljiteljica njegovala prema Blaženoj Djevici Mariji pod naslovom Majka Božje milosti. I ona i njezine sestre gaje djetinju ljubav i posebnu pobožnost prema Majci Božjoj kao i prema njezinu prečistom Srcu. Ona je naša kraljica koju sestre slijede u njezinim krepostima, o kojima razmatraju, kao i o darovima kojima ju je Duh Sveti ukrasio.²¹

Pobožnost Marije Propetoga bila je usmjerena i prema svetim dušama čistilišta, koju je prenijela na svoje duhovne kćeri. Po njezinoj želji svednevice sestre mole ružarij ili franjevačku kronicu, svaki

ponedjeljak za njih prikazuju svetu misu i pričest, a jednom mjesečno svaka kuća daje slaviti svetu misu, ako je to ikako moguće.²²

Dnevno sestre mole za Svetog Oca, za svećenike, za svetu Katoličku crkvu i za cijelu našu družbu. S poštovanjem se čitaju enciklike i ostali dokumenti crkvenoga učiteljstva kao i kapituli i utemeljiteljčine pouke o jedinstvu s vrhovnim poglavarom Crkve u Kristu, a u cijeloj Družbi kraljuje božanski duh Isusa Krista koji je duh ljubavi, žrtve i molitve.²³

Koliko je bl. Mariji Propetoga bilo važno da sestre dolično slave blagdane vidi se iz toga što je čitavo IV. poglavlje Direktorija (članci 198-259) posvetila tomu i u pet poglavlja razjašnjava raspored svetkovina i blagdana i redovito održavanje susrete radi pripreve za njihovo slavljenje (1); razjašnjava pripravu za glavne svetkovine i za obrede redovničkoga oblačenja i zavjetovanja (2); govori o posveti nedjelje u našoj družbi (3); govori o načinu pjevanja u crkvi (4); govori o danima izlaganja Presvetog oltarskog sakramenta i blagoslova s njim (5). Odredbe su to i propisi koje bi valjalo više istražiti i obnoviti njihovu važnost u suvremenom duhovnom životu naše družbe.

Zaključak

Direktorij svjedoči ne samo pomnju bl. Marije Propetoga u njegovanju onoga što se odnosi na duhovni život i disciplinu u našoj družbi, nego i o onome što čuva vrijednosti posvećenoga života. Stoga bi bilo vrlo opravdano tiskati ovaj direktorij i tako ga dati ne samo u ruke novih naraštaja naše družbe i naših suradnika u karizmi milosrđa, nego i onih koji vjeruju da bez istinski življene liturgije nema ni pravoga duhovnoga života.

²⁰ SC 13.

²¹ Usp. *Direktorij Družbe Kćeri Milosrđa*, Blato, 1957, gl. III, čl. 3, § 194.

²² Usp. *isto*, gl. III, čl. 4, § 195.

²³ Usp. *isto*, gl. III, čl. 5, § 196-197.

Kapitul Majke Marije Propetoga,

Rim, 29. studenoga 1958.

O vremenu svetoga došašća

Drage sestre, vrijeme svetoga došašća najmilije je vrijeme i najspasosniji. Završila je sveta crkvena godina, a s došašćem počinje nova liturgijska godina. Nije došašće samo zato da mislimo na tajanstveni dolazak Djetića Isusa i pripremamo se na nj, nego da o tomu dobro razmislimo i ozbiljnom se pokorom i milosrdnim djelima pripravimo na Isusov zadnji dolazak, na Sudnji dan. Ozbiljno mislimo na veličinu, množinu i posljedice svojih grijeha, pa neka nas u ovo vrijeme svatko pusti na miru, u sabranosti, jer je sada vrijeme razmatranja i pokore. Sad se skrušimo, a kad dođe Božić onda ćemo se radovati i veseliti Isusovu otajstvenom dolasku.

Duboko se pokajmo i skrušimo, drage sestre, misleći na to da se jednom moramo pojaviti na sudu Božjem. Sjetimo se da se sv. Franjo Saleški, misleći na to, tako kajao i drhtao da su se od toga tresli zidovi njegove sobice. Ovo je vrijeme dubokoga sabranja, a to lijepo opisuje sv. Toma Kempenac u knjizi Nasljeđuj Krista: »Pustite me da plačem u svojoj boli.« Da, drage moje sestre, vrijeme je da plačemo prije no što idemo pod zemlju. Sad se pripremiti, da se poslije ne moradnemo kajati kad više ne bude vremena za to, kad više ne bude koristi od kajanja. Sve je prolazno. Ostavite sve i mi-

slite na dušu. Pripravite svoju dušu za čas kad se imadnete pojaviti na sudu Božjem. U ovo sveto vrijeme došašća neka svaka učini osobne duhovne vježbe razmatranja, dubokoga skrušenja i kajanja.

Isus nas je ovdje pozvao u ovu družbu i učinio da drage volje ostavimo svoju kuću i roditelj. Sve je to on učinio, a mi samo u ljubavi slijedimo njegov glas, pa kao što nam je za to dao potrebite snage, tako će nam dati da možemo dalje proslijediti naprijed započetim putem, tj. da ne bi nazadovale. Pazimo da se ne ohladimo u njegovoj službi, da ne bude prisiljen reći nam, kako stoji u Otkrivenju: »Ali imam protiv tebe: prvu si ljubav svoju ostavio« (Otk 2,4).

Oduševimo se i obnovimo svoj život u ovo sveto vrijeme. Kao što se vrela hrana ohladi ako je ne držimo uz vatru, tako i sve drugo, a osobito naš duhovni život, ako ga ne potkrjepljujemo molitvom, razmatranjem, dobrim djelima, sabranošću i neprestanom prisutnošću Božjom. Bez toga on malo po malo slabi, hladi se i umre.

*Majka Marija Propetoga
u molitvi 1936.*

Djetešcu Isusu nad jasticama...

O Božansko djetešce, ljepoto rajska,
kako si krasna!

Divniji si od svih krasota svijeta i nebesa,
divniji od svih anđela.

Ti si ljepota neba, izvor sve ljepote.

Ti si odsjev nebeskog Oca.

O zanosu duše moje.

Oh, da mi te je obujmiti
i u naručje te primiti!

Ali, ja sam grešnica! Nedostojna tog.

O ljubavi jedina moja,
da mi te je na srce privinuti,
i suzama te žarko izljubiti!

Ali, ja sam grešnica, nevrijedna tog...

O čežnjo jedina moja,
da mi ti je moći ljubav izraziti!

Ali, ja sam grešnica, nedostojna tog.

O zlato moje, da mi ti je moći
bijedno moje srce dati...

Ali, ja sam grešnica! I bijedno je srce
nedostojno tog...

Sunce moje, da mi ti je krv moga srca dati
i za tebe je proliti...

Ali, ja sam grešnica, nedostojna tog...

O Kralju slatki srca moga,
o da mi ti je barem malo veselja dati.

Ali, ja sam grešnica!

O svrhu jedina moja, da mi ti je
moći svoj život sav dati:

Ali, ja sam grešnica!

O Bože moj, da mi je moći
tvoju volju vršiti.

Ali, ja sam slaba grešnica!

O, da mi ti je, Kralju moj,
svu dušu dati!

Ali, ja sam bijedna grešnica.

O, da mi je za tebe biti prezrena,
ali, ja sam uistinu grešnica.

O, da mi je za tebe što pretrpjeti,
ali, ja sam slaba grešnica.

O, da mi je za tebe što učiniti,
ali, ja sam nesposobna grešnica.

O, da mi je za tebe barem biti mučena,
ali, toga nije vrijedna grešnica.

Oh žalosti, ništa nemam za tebe
već suze srca moga... jer sam grešnica!

Jer mjesto svega toga teško sam te,
zlato moje, vrijeđala ja, grešnica!

Zato:

Ne usuđujem se k tebi oči podignuti
jer sam velika grešnica.

A ti mi ruke malene pružaš,
o rajska milino!

Tvoja grešnica ne može dalje,
već, o srećo rajska, uzima te,
uzima te u svojtu i pada u tvoje naručje....

O zlato rajsko, kako si slatko.

O ljubavi Očeva, kako si slatka,

O ljubavi rajska ja te, ja te –
dopusti mi izreći – ja te ljubim,
ljubim, jedina Ljubavi moja.

s. M. Emila Špoljarić

Crtice iz družbine kronike Prva oltarna slika u kapeli Krista Kralja

S osvrtnom na navršenih stotinu godina od utemeljenja Družbe Kćeri Milosrđa, osobito je zanimljiv ulomak o daru biskupa Josipa Marčelića Kući matici i njegovoj svetoj smrt 31. kolovoza 1928. Pomno je to bilo opisano u Dnevniku Kuće matice u Blatu, a s. M. Emila Špoljarić je 1960. godine napisala prema tom dnevniku i kazivanju Majke utemeljiteljice, bl. Marije Propetoga koja ju je i zamolila da se prihvatiti toga pisanja, jer je Majka u njoj prepoznala takvu sposobnost. Zapis je načinjen u tri istovjetna primjerka i čuva se u arhivu Družbe u mapi »Povijest Družbe Kćeri Milosrđa od 1919. do 1939.«

Čim je bila sagrađena kapela u našoj Kući matici u Blatu, Majka glavarica odmah se počela brinuti kako će što prije dobiti ovčju sliku Krista Kralja za glavni oltar. Ali jednog dana poruči joj biskup po s. M. Bonaventuri Radić da se ona ne brine za oltarnu sliku, već da će se on za nju pobrinuti i da će to biti njegov poklon nama i našoj kapeli. Po njegovoj želji i narudžbi tu veliku sliku naslikala je s. Tereza Ercegović, ančela u Dubrovniku.

Nakon što se biskup pobrinuo za sliku, otišao je u Preko kod Zadra u svoju rodnu kuću na ljetovanje. Tu se je i razbolio i tako bolestan i slab vratio se 20. kolovoza 1928. u Dubrovnik gdje je 31. kolovoza sveto i blago u Gospodinu preminuo. Isti dan kad se biskup vratio naša je Majka poslala u Dubrovnik s. Bonaventuru da obavi neke poslove na preparandiji i županiji i da umjesto nje razgovara s biskupom. Ali kad je sestra išla k njemu, zbog njegova teška stanja nije mogla s njim razgovarati.

Videći s. Tereza da joj je sada zgodna prigoda po s. Bonaventuri poslati sliku u Blato, odnese je prvo biskupu da je on vidi. I pođe 28.

kolovoza s. Tereza s našom s. Bonaventurom bolesnom biskupu da on vidi sliku. On je odredio da dođu u subotu, 31. kolovoza, ali budući da je s. Bonaventura morala u subotu ujutro rano otputovati za Blato, a manja slika Navještenja trebala je biti gotova tek u srijedu, odnesoše mu pokazati slike u petak, 30. kolovoza, a s. Bonaventura to opisuje ovako:

»Došavši, nađosmo ga kako vrlo slab leži u krevetu. Udosmo u sobu, pozdravismo ga poljubivši mu posvećenu ruku i zapitasmu ga kako je. On potihom odgovori: 'Molite za me.' Kao sveta duša, uvijek je ponizno i skromno mislio o sebi, pa tako i sada, zatim nadoda: 'Sutra ću se pričestiti.' Tada smo mi pokazale slike, koje je neko vrijeme promatrao i skrovito ih blagoslovio, pa rekao: 'Lijepe su, a sad pođite.' Opet smo poljubile njegovu drhtavu ruku u velikoj boli u duši, videći gdje mu se suza spušta niz lice iz desnoga oka. Izišle smo iz sobe i htjele otići. Ali u taj čas iziđe iz sobe njegov ispovjednik, koji je već od prije bio kod njega, vrlo tužan i u bojazni da teški bolesnik neće ni večer dočekati. Zato mu njegov tajnik ponudi hoće li se

Majka Marija
Propetoga

s. M. Bonaventura
Radić

oko podne pričestiti, što on rado prihvati. I biskupov zamjenik nam najavi da će sada biskupu svečano donijeti svetu popudbinu. Tako smo i mi odlučile ostati dok završi obred.

Odmah zvonom najave Kaptolu da se sakupi i prisustvuju obredu. Oko podne u velikoj dugoj povorci u kojoj bijahu svi svećenici i redovnici, sjemeništari i mnogo naroda donesoše biskupu svetu popudbinu. Bio je vrlo ganutljiv čas kad je naš umirući biskup molio svoj kler za oprostjenje, ako je koga ne hoteci kada uvrijedio, a i on da svima oprašta. Tada je u dubokoj sabranosti primio svetu pričest. Neko vrijeme poslije svete pričesti podijeliše mu sakrament svete pomasti. Po svršenom obredu pogleda biskup svoju nećakinju i blagoslovi je, a s. Bonaventuri mahne više puta rukom da mu se približi. Ona došavši k njemu, reče: 'Časna Majka žali što nije mogla doći kako je željela', a on reče: 'Ona je uvijek slušala.' I padne mu suza niz lice. 'Pozdravi je i reci da sve blagoslivljem. Budite dobre.' Ja sam mu zahvalila i treći put poljubila očinsku ruku koja nas je tresući se blagoslivljala. Zatim smo se tiho udaljile i izašle iz sobe, veoma žalosna srca.

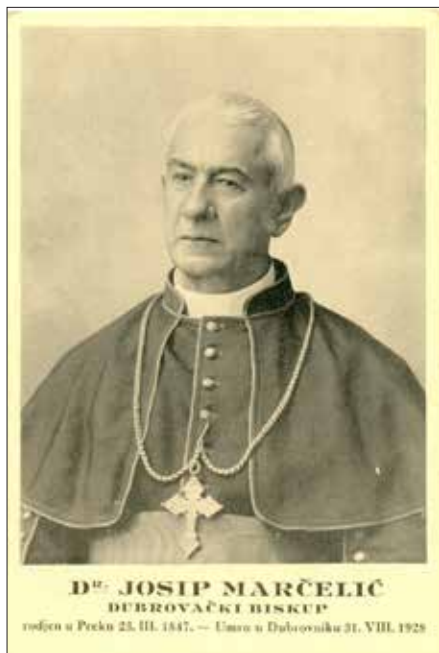
Vraćajući se kući zahvaljivale smo Bogu što smo se baš u taj čas našle kod svoga milog oca na smrtnoj postelji i donijele mu da vidi tako

lijepu sliku, koje su privukle njegov posljednji blagi pogled, njegovu posljednju hvalu i zadovoljstvo, njegov posljednji blagoslov i suzu.

I tako naša družba ima na svom glavnom oltaru u Kući matici najdražu uspomenu svoga milog oca, suutemeljitelja i neograničenog ljubitelja ove male Isusove družbe. Njegov posljednji pogled bio je upravljen na ovu sliku, koju je blagoslovio svojom drhtavom rukom i to tako tajanstveno kao da nekoga u duhu blagoslivlje. Uvjerene smo da je tada u duhu gledao našu mladu družbu koju je neograničeno ljubio i sada ju je na smrti posljednji put blagoslovio. Družba je uistinu i ostala blagoslovljena jer je Sveti Duh Božji ostao u njoj i s njom, što ponizno molim da i ostane do vijeka. Amen.»

Kad se s. Bonaventura vratila iz Dubrovnika i donijela tužnu vijest, sve smo u samostanu bile vrlo ožalošćene i potresene, a napose naša Majka utemeljiteljica. Nju obuzme velika žalost, jer biskup bijaše njezin ne samo duhovni otac i neograničeni utemeljitelj, branitelj i ljubitelj cijele Družbe, nego bijaše posebno njezin duhovni vođa i savjetnik još od djetinjstva, pa je ona gubitak osjećala dvostruko teško.

Uza svu veliku i tešku žalost koju je osjećalo srce naše Majke, ona ipak sačuva prisutnost duha i pozove sve sestre i s dubokom bo-

Grob biskupa Josipa Marčelića u župnoj crkvi u Preku na otoku Ugljanu

li ispriповједи im što je sve bio biskup za našu družbu, kako ju je silno ljubio, koliko je za nju radio i što sada Družba s njegovim odlaskom gubi. Na kraju toplo ga preporuč i sestrama u molitve na smrtnom času, da se u miru rastavi njegova sveta duša od tijela i poleti u krilo Svevišnjega, da tamo primi vječnu nagradu za svoj svet i mukotrpan život u ovoj suznoj dolini. A ona je sa svojom pratilicom još istu noć otputovala u Dubrovnik želeći da ga nađe živa, da čuje bar jednu riječ iz njegovih usta. Ali stigla je prekasno. Preuzvišeni biskup dr. Josip Marčelić bio je već mrtav i ležao izložen na mrtvačkom odru.

Kad znamo što je biskup bio Družbi i našoj Majci glavarici nije nam teško zamisliti duboku žalost i bol koju je osjećala njezina duša klečeći kod odra dragoga pokojnika. Dugo je klečala, molila i preporučivala milom ocu svoju družbu da joj i nadalje bude branitelj, zaštitnik i zagovornik kod prijestolja Božjega. Tu je ostala sve do dana pogreba i otpratila svoga milog oca do posljednjega zemnog počivališta. Zatim potpuno smirena i s najvećim predanjem u volju Božju, oslonjena na svoga Gospodina kojemu je ponovno posve predala sebe i cijelu Družbu, vratila se 4. rujna u Blato. Tu je dala načiniti epigraf za spomen i izraz zahvalnosti milom duhovnom ocu, a koji je glasio ovako:

»Blage uspomene biskupu, velikom ocu i vođi ove družbe dr. Josipu Marčeliću, svom duhovnom ocu, mudrom utemeljitelju, brižnom podupiratelju, neograničenom ljubitelju Družbe, redovnica, sljedbenica milosrdnog Krista, na har svete vjere, predrage varoši i mile domovine, nad otvorenim grobom rasplakana Družba Kćeri Milosrđa Trećega samostanskog reda sv. Franje u Blatu na otoku Korčuli nosi vječitu harnost.«

dr. sc. mons. Andrija Anišić,
župnik župe sv. Roka u Subotici

Župa sv. Roka u Subotici je na blagdan sv. Franje, 4. listopada, svečanom misom sa svojim sestrama proslavila stogodišnjicu utemeljenja Družbe Kćeri Milosrđa. Slavlje je započelo ophodom u kojem su sestre unijele sliku svoje utemeljiteljice, bl. Marije Propetoga, a misu je predslavio župnik, mons. Andrija Anišić u zajedništvu s mr. sc. Mirkom Štefkovićem, tajnikom subotičke biskupije i župnim vikarom Draženom Skenderovićem. Pjevao je župni zbor pod ravnanjem s. M. Silvine Milan, uz orguljašku pratnju mr. sc. Ervina Čelikovića. Liturgijska su čitanja čitale sestre Kćeri Milosrđa i predmolile molitvu vjernika.

Župnik je u propovijedi zahvalio bl. Mariji Propetoga što je već 1923. godine dovela sestre u Suboticu, a 1930. godine i u župu sv. Roka. Na nju i njezine sestre se ne odnose prijetnje proroka Izaije i Isusovi prijekori o neplodnom vinogradu o čemu su bila dnevna čitanja u liturgiji. Dapače, Družba Kćeri Milosrđa je plodan vinograd koji je urodio, u proteklih sto godina, brojnim i slatkim plodovima, Bogu na

Proslava stote obljetnice utemeljenja Družbe Kćeri Milosrđa u Subotici

slavu, a Crkvi i narodu na radost i korist. Podsjetio je na blaženičine riječi o franjevačkom usmjerenju Družbe:

»Bog je htio da Družba ide stopama sv. Franje i njegovim primjerom ljubavi, poslušnosti i siromaštva. Mi smo po Božjoj volji kćeri sv. Franje i moramo kao i on Gospodina nasljedovati u siromaštvu koje je on ljubio. Molim Boga da naša družba bude po njegovoj svetoj volji i da širi Božju ljubav i slavi njegovo sveto ime.«

Bogu hvala, što je uslišio njezinu molitvu i što već sto godina po ovoj družbi širi svoju ljubav i slavu. U nastavku je pročitao dio čestitke s. M. Emile Barbarić, provincijalne predstojnice Hrvatske provincije Družbe Kćeri Milosrđa u kojoj je s. Emila pozvala svoje sestre i pripravnice da u družbinom započetom novom stoljeću sve bude za Isusa, na slavu Oca i dobrobit ljudi. To je sestrama zaželio i župnik u ime cijele župne zajednice i zaključio propovijed riječima sv. Pavla iz Poslanice Filipljanima:

»Ne budite zabrinuti ni za što, nego u svemu – molitvom i prošnjom, sa zahvaljivanjem – očitujte svoje molbe Bogu. I mir Božji koji je iznad svakog razuma, čuvat će srca vaša i vaše misli u Kristu Isusu« (Fil 4,6).

Poslije pričesti župnik je pozvao okupljene vjernike da se uključe u prigodnu »duhovnu igru« koju je priredila Katarina Čeliković, a kojoj je smisao bio naučiti nekoliko misli bl. Marije Propetoga, ponavljajući ih nekoliko puta. Misli je najprije pročitao voditelj te »igre« Darko Temunović, spiker Radio Marije, zatim su iste misli ponovile sestre Kćeri Milosrđa, pa pjevači, onda ostali vjernici i na kraju svi zajedno. Tako je crkvom odjekivalo *Nema svetosti ni posvećenja bez ljubavi!, Opraštati svakom, ne suditi nikoga!, Tješiti tužne i nevoljne...*

Na kraju svete mise djeca, mladi, pjevači i članovi Pastoralnog vijeća čestitali su sestrama i darovali im prigodne poklone, a riječi čestitke i zahvale sestrama na svemu što su činile, što čine i što će činiti za našu župnu zajednicu, uputio je Lazar Cvijin, načelnik Pastoralnog vijeća župe. Zatim je s. M. Silvana Milan, mje-

sna predstojnica subotičkog samostana Družbe Kćeri Milosrđa, zahvalila svima na sudjelovanju u slavlju i na podršci koju daju sestrama. Sudi-onike je pozvala na agape u njihovu samostanu i dvorištu vrtića »Bl. Marija Petković – Sunčica«. Sestre su sa zborom otpjevale pjesmu »Mio je cvijetak mirisan« koju su prve sestre spjevale svojoj utemeljiteljici i koju su joj pjevale kad bi se vratila s nekog duljeg putovanja.

U subotičkoj biskupiji sestre su djelovale u više mjesta i župa: Đurđin, Novi Sad, Sombor – župe Sv. Križa i Presvetog Trojstva, Subotica – župa sv. Roka i Marije Majke Crkve, Vajska. Danas djeluju još samo u Subotici i žive u svom samostanu u Zavodu sv. Terezije od Djeteta Isusa: s. M. Jasna Dulić, s. M. Zrinka Glavaš, s. M. Eleonora Merković, s. M. Silvana Milan, s. M. Nelija Pavlović i s. M. Ancila Vujković Lamić, koja teškom bolešću daje svoj doprinos sadašnjosti i budućnosti Družbe. Sestre u župi sv. Roka vrše katehetsku službu, vode zbor i sviraju u crkvi na misama, a osim toga u samostanu njeguju starice te ponešto rade i u dječjem vrtiću koji se nalazi u okviru njihova samostana.

Željka Vukov,
novinarka NIU Hrvatska riječ

U Vojvodini otvorene prve jaslice na hrvatskom jeziku

U dječjem vrtiću »Marija Petković – Biser« u Subotici otvorena je 1. listopada 2020. godine i jaslička skupina, što će u kalendaru Hrvatskoga nacionalnog vijeća ostati upisano velikim slovima. Nakon punih 19 godina vrtića na hrvatskom jeziku sad i 18 mališana, koji će u novom prostoru provoditi veći dio dana, imaju tu mogućnost. Ovo je jedan od rijetkih vrtića u Srbiji koji radi po programu talijanske pedagoginje Marije Montessori. Program se odvija na hrvatskom jeziku, uključuje i vjerski odgoj, a ima i ono što je djeci najvažnije – sjajne odgojiteljice.

Jasna Vojnić, predsjednica Hrvatskoga nacionalnog vijeća je sretna što je inicijativa pokrenuta prije 12 godine ipak urodila plodom, nakon što je ponovno pokrenuta prošle godine: »Puno je bilo prepreka, ali upravo time smo dokazali da se puno toga dobroga može učiniti i napraviti kad više subjekata ima iste interese i kada zajednički djeluju. Hrvatsko nacionalno

vijeće radi na tome da osigura kvalitetno cjelovito obrazovanje, od jaslica do doktorata. Katolička crkva je također prepoznala interes u ovome, da se mladi i djeca okupljaju te da imaju kvalitetan odgoj.«

Budući da Predškolska ustanova »Naša radost« nije imala prostor za jaslice, roditeljsku je inicijativu podržao župnik župe Marije Majke Crkve dr. Marinko Stantić i u dogovoru s biskupijom ponudio da se preuredi prikladan prostor u župi. Predškolska ustanova i lokalna samouprava Grada Subotice to su prihvatili i

krenulo se u uređenje prostora, a Zagrebačka je županija dala 25.000 eura za građevinske radove. Troškove zakupa prostora i opremanje jaslaca podmirivat će Grad Subotica, za što su sredstva osigurana rebalansom proračuna. U svojoj odluci da podrži roditeljsku inicijativu župnik Stantić se vodio mišlju da je u naravi Crkve da se brine za opće dobro, pa tako i za potrebe obitelji, a smatrao je da bi doista bila prava šteta ne iskoristiti slobodan prostor u župi, osobito kada se koristi za odgoj djece u kršćanskom duhu i za potrebe obitelji. Posve uvjeren u to kaže: »Svojim opredjeljenjem da budem svećenik preuzeo sam sve ono što se očekuje od svećenika, a to je rad i s mladima i djecom, obiteljima, bračnim parovima, sa starijima. Po

povratku s postdiplomskih studija nekako sam se više usmjerio na rad s djecom i mladima. Ovime su zahvaćeni i roditelji, posebice mladi bračni parovi, koje uvijek rado potičem na to da budu otvoreni životu, da imaju djecu koja će oživjeti ovaj prostor.»

Bilo bi lijepo da hrvatska zajednica u Vojvodini ima svoje vrtiće i izvan Subotice, a za to se Hrvatsko nacionalno vijeće zalaže svim snagama.

s. M. Kristina Injić,
vjeroučiteljica u SŠ Novska

Listopad je spustio svoje šarenilo i svu svoju dražest na naš mali grad. Još pokoji tračak sunca hvataju razigrana djeca dok se putem iz škole igraju palim plodovima divljeg kestena. Upravo drvored ponosnih divljih kestena resi ulicu u kojoj je naša župna crkva sv. Luke, a listopad ima posebno mjesto u životu naše župe i naših vjernika.

Mjesec je to kada se posebice utječemo našoj nebeskoj Majci prebirući zrnaca krunice. Naši vjerni molitelji donose pred Majku Mariju naše misionare i misionarke i mole za njihovo plodno djelovanje u cijelom svijetu. Kao podsjetnik na to da molitva obuhvaća sve kontinente ispred oltara je stavljena velika misijska krunica koju su izradili Biseri Očeva milosrđa sa s. M. Zrinkom Vuković.

U listopadu slavimo i našega nebeskog zaštitnika, sv. Luku evanđelistu. I on je bio misionar, a u Djelima apostolskim koje je napi-

Misijski mjesec u srcu Novske

sao, pokazao je život prve Crkve, prvog širenja evanđelja, prvih misija.

Listopad je i mjesec kad zahvaljujemo Gospodinu na plodovima zemlje koje nam je obilno dao, pa je lijepo što upravo u takvu duhu slavimo i sv. Franju, sveca koji se radovao svakom stvorenju u Bogu. Tako smo 4. listopada proslavili njegov spomen, ali za nas franjevke iz Družbe Kćeri Milosrđa bilo je to doista veliko slavlje, veće nego prijašnjih godina. Tad smo zaključili proslavu stote obljetnice od utemeljenja naše mile Družbe. Veselje, mir i radost u zahvalnu srcu preplavili su ne samo nas Kćeri Milosrđa, nego i naše suradnike Poslanike Milosrđa i Bisere Očeva milosrđa, dobročinitelje, župljane i sve štovatelje naše blažene majke utemeljiteljice.

Svih nedjelja mjeseca listopada raznim smo pothvatima podržavali misijsko djelovanje u našoj Crkvi i poticali župljane da se uključe u takvu podršku, čemu su se oni rado odazivali. Biseri Očeva milosrđa su prodavali rukotvorine koje su sami izradili na svojim susretima. Bu-

dući da je i naša blaženica bila misionarka Biseri su kratkim igrokazom uprizorili njezin odlazak u Južnu Ameriku, kao i rad naših sestara u tom dijelu svijeta. Posebice je dirljivo prikazan odlazak sestara u misije i rastanak s Majkom utemeljiteljicom, a sve popraćeno pjesmom »Mio je cvijetak«. Poslanici Milosrđa su se iskazali u pečenju kolača, koji su svaki put »planuli« nakon nedjeljnih svetih misa jer su uvijek bili začinjeni velikodušnom ljubavlju naših župljanki.

Ove godine 19 naših župljana javilo se da donacijama stipendira učenike u osnovnoj školi, te 4 učenika srednje škole u Kongu, u školi koju je osnovao i vodi fra Ilija Barišić. Tako se širi i ovo djelo milosrđa za najmanje i najpo-

trebnije kako bi im se omogućilo daljnje školovanje. Novac od prodajnih akcija i donacija župljana poslan je za misijski rad naših sestara na Kubi. U misijskom mjesecu su Kongo, Kuba i Novska prešli granice kontinenata i zemalja i došle posve blizu, jer ljubav prema potrebitima briše sve granice.

Molitva, pjesma, radost i velikodušnost naših župljana protkali su misijski listopad u Novskoj milosrdnom ljubavlju, baš kao što jesenske kiše polako i tiho natapaju zemlju i pripravlja ju za zimski odmor, a opet na proljeće procvjeta svim bojama i ljepotama. Tako i ljubav, molitva, žrtva i rad naših misionara i misionarki natapa cijeli svijet da procvjeta Božjim duhom.

s. M. Juliana Beretić,
vjeroučiteljica u OŠ Blato

Misijska nedjelja u župi Svih svetih u Blatu

Na misijsku nedjelju, 18. listopada 2020., dan molitve i promicanja misijskoga poslanja, djeca iz dječje radionice Biseri Očeva milosrđa i OŠ Blato izvela su na kraju euharistijskih slavlja u 9 i 18 sati u župi Svih svetih u Blatu kratak igrokaz. Prispodobili su djecu sa svih kontinenta i ispričali njihova iskustva u susretu s misionarima, posebice ističući kako su im oni pomogli.

Pripreme za prodajnu izložbu tekle su pomalo drukčije nego prijašnjih godina kad smo se okupljali u velikoj skupini. Budući da ima četrdesetero djece iz skupine Biseri Očeva

milosrđa, u dobi od prvoga do petoga razreda, sastanci su se zbog epidemioloških mjera u borbi protiv pandemije koronavirusa, održavali u manjim skupinama. Neki su od slanoga tijesta oblikovali razne oblike i ispekli ih, a drugi su ih bojili, ukrašavali i pakirali.

Djeca su se s velikim žarom i angažmanom uključili u pripreme, a vjernicima je nakon mise bilo ponuđeno da njihove rukotvorine kupe i tako svojim prilogom pomognu misije Družbe Kćeri Milosrđa Trećega samostanskoga reda sv. Franje na Kubi. Naše sestre od kolovoza 2014. žive u Jaimanitasu, siromašnom predgrađu Havane, gdje djeluju kao misionarke. Ostvaruju to u dvije župe kao vjeroučiteljice, posjećuju starce i bolesnike po obiteljima i rade s mladima. Pozivaju ih na misu, a djecu i odrasle pripremaju na sakramente i poučavaju ih u vjer-

skom životu. Za njih prikupljaju pomoć u odjeći i hrani koju im daju na susretima ili pri posjetu u njihovim kućama.

Od srca hvala djeci i vjernicima koji su pomogli svojim molitvama, priložima i radom u radionicama, da bi i naš maleni prilog pomogao našim sestrama misonarkama da u kućama kubanskih obitelji probude vjerski životi i podupru ga u njegovu razvitku.

Vanja Turkalj,
Poslanica Milosrđa iz Ivanić-Grada

Poslanici Milosrđa proslavili završetak jubilejske godine Družbe Kćeri Milosrđa

U predvečerje svetkovine sv. Franje, 3. listopada 2020., Poslanici Milosrđa, pod vodstvom s. M. Darije Lukić i uz podršku župnika Branka Koretića, proslavili su obred preminuća sv. Franje Asiškoga, spominjući se i završetka jubilejske godine Družbe Kćeri Milosrđa, 100. od njezina utemeljenja. Nakon euharistijskoga slavlja bila je prigoda za čašćenje moći bl. Marije Propetoga.

Na blagdan sv. Franje, 4. listopada 2020., na svim euharistijskim slavljinama s. M. Jasna Crnković je predstavljala Zakladu »Bl. Marija Petković«, a župljani su se, prema svojim mogućnostima, odazvali darom i tako doprinijeli po-

maganju zakladinih štićenika. Toga su se dana Poslanici Milosrđa susreli s provincijalnom predstojnicom s. M. Emilom Barbarić, predstavili su joj se, a ona im je ispriповjedi-la neke zanimljivosti iz bla-ženičina života. Darovali su joj sliku naše blaženice, djelo Marte Jagačić. Svatko je do-bio prigodan dar od s. Emi-le kao uspomenu na susret, na kojem je uz našega župnika i s. Jasnu bila i s. M. Jelena Krilić. Susret je završio euharistijskim klan-janjem u kojem je s. Emila pročitala bla-ženičinu poruku sestrama.

Euharistijskim smo slavljem zahvalili dragom Bogu na stogodišnjem djelovanju Družbe Kćeri Milosrđa, a u našoj župi 82 godine. Cijele ove jubilejske godine mogli smo dobiti potpuni oprost, pod uobičaje-nim uvjetima, u svim kapelicama Družbe Kćeri Milosrđa.

Nakon euharistijskog slavlja u župnoj dvorani je Sabina Jagačić, jedna od prvih članica Poslanika Milosrđa, dala svoj osvrt na naše hodočašće u Blato i Prižbu. Pri-

sjetili smo se doživljenoga u mjestima kojima je koračala naša blaženica, a osvrt je bio pun emocija, jer se ne može ostati ravnodušnim na takvu milost. Svoje nam je svjedo-čanstvo hodočasnice ispri-čala i Ivanke Kezerić koja se nakon hodočašća priključi-la zajednici Poslanika Milo-srđa. Upravo joj je posjet

blaženičinu svetištu u Blatu bio poticaj za bolje upoznavanje karizme milosrđa. Zahvalni smo dragom Bogu na svakom no-vom članu naše zajednice Poslanika Milo-srđa. To uistinu obogaćuje i našu župnu zajednicu, i sve nas osobno. Neka nas uvijek prati zagovor bl. Marije Propetoga.

Blaženka Škrlec,
Poslanica Milosrđa iz Valpova

Na poticaj sestara iz Družbe Kćeri Milosrđa koje djeluju u župi Bezgrešnoga začeca Blažene Djevice Marije u Valpovu, osnovana je zajednica njihovih suradnika Poslanici Milosrđa. Prvi je susret Poslanika Milosrđa, laika koji u svom staležu žele živjeti i nasljedovati karizmu Družbe Kćeri Milosrđa, održan 18. rujna 2020. Voditeljica zajednice je s. M. Vlatka Bratinščak, a ovom osnivačkom susretu nazočila je izvanredno i s. M. Emila Barbarić, provincijalna predstojnica Hrvatske provincije Krista Kralja Družbe Kćeri Milosrđa.

Na prvom susretu bilo je četrnaest župljana koji žele u svom životu živjeti i svjedočiti veličinu Božjeg milosrđa nasljedujući karizmu hrvatske blaženice Marije Propetoga. Nakon riječi podrške provincijalne predstojnice i zajedničke molitve, članovi su detaljnije upoznati sa svrhom Poslanika Milosrđa, a to je: slijediti ka-

U Valpovu osnovana zajednica Poslanika Milosrđa

rizmu bl. Marije Propetoga, tj. svjedočiti milosrdnu ljubav nebeskog Oca svakom čovjeku u potrebi; živjeti u skladu s naukom Katoličke crkve, razvijati svijest da smo živi udovi Crkve i moliti za potrebe Crkve; promicati dostojanstvo ljudske osobe, napose siromašnih i bolesnih, u duhu ljubavi, poniznosti, jednostavnosti i franjevačke radosti; moliti za duhovna zvanja; promicati štovanje bl. Marije Propetoga i sudjelovati u njoj posvećenoj pobožnosti svakog devetoga dana u mjesecu; cijelim svojim bićem težiti zajedništvu s Presvetim Trojstvom, te po uzoru na bl. Mariju Propetoga razvijati duhovnost izraženu u ljubavi prema euharistiji, raspetom Isusu i Blaženoj Djevici Mariji; po želji i mogućnostima sudjelovati u pribavljanju materijalnih sredstava za Zakladu »Bl. Marija Propetoga«, kao i za misijske projekte u Družbi (misijske na Kubi i u Kongu).

Poslanici Milosrđa sastajat će se svako dva tjedna, a posebice će promicati pobožnost bl. Mariji Propetoga svakoga devetog dana u mjesecu i proslavu njezina blagdana, odnosno spomendana, održavat će »živu kronicu«, a nadasve osluškivati potrebe zajednice u kojoj žive, da djelovanje Poslanika Milosrđa zaista bude konkretno i djelotvorno, u duhu ljubavi, jednostavnosti i radosti.

s. M. Fátima Kršlović,
zajednica sv. Jeronima u Ugljanu

Proslava blagdana i 1600. obljetnice preminuća sv. Jeronima

*Ugljan, na otoku Ugljanu,
samostan sv. Jeronima, 30. rujna 2020.*

Pri završetku 100. obljetnice od utemeljenja Družbe Kćeri Milosrđa Trećega samostanskog reda sv. Franje i 1600. godišnjice od preminuća sv. Jeronima, svečev blagdan je 30. rujna 2020. svečano proslavljen euharistijskim slavljem u samostanskoj crkvi sv. Jeronima u Ugljanu, a predslavio ga je župnik u župama Lukoran i Ugljan Marko Dokoza. Slavlje se nastavilo u samostanskoj blagovaonici.

U mjestu Ugljan na otoku Ugljanu, već gotovo šest stoljeća nalazi se franjevački samostan i crkva sv. Jeronima, koje je kao obiteljsku zadužbinu 1430. godine utemeljio Šimun Benja, djed modruškoga biskupa Šimuna Kožičića Benje (oko 1460.-1536). Crkva je posvećena

21. svibnja 1447. godine i to sv. Jeronimu, zaštitniku Dalmacije, a po legendi i »izumitelju«
glagoljice. Papa Martin V. dopustio je franjevcima, maloj braći, da se nastane u ovom mjestu. Mala braća provincije sv. Jeronima u Zadru povjerili su na čuvanje 1933. godine samostan i crkvu sestrama Družbe Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje.

Danas u samostanu djeluje pet sestara. Rado ugošćuju vjernike tijekom cijele godine koji u samostanu sv. Jeronima mogu provoditi duhovne vježbe, obnove i seminare. Ljeti sestre u kampu primaju goste kojima je uz odmor tijela u lijepoj prirodi na raspolaganju i samostanska crkva sv. Jeronima za duhovnu okrijepu.

*Biserka Biba Lupetin,
tajnica Poslanika Milosrđa u Vancouveru*

U župi Prečistoga Srca Marijina u Vancouveru svake se godine slavi spomendan bl. Marije Propetoga, a ove se godine posebno proslavio i završetak jubilejske godine o stotoj godišnjici osnutka i djelovanja Družbe Kćeri Milosrđa. Molili smo devetnicu koju smo započeli u četvrtak, 24. rujna 2020. i završili u petak, 2. listopada. Poslanici Milosrđa su u devetnici molili pohvale nebeskom Ocu u obliku litanija koje je sastavila naša blaženica, a objavljene su u knjižici »Hvale i zazivi vječnom Ocu«. Neki su članovi devetnicu molili sa sestrama u njihovoj samostanskoj kapeli, a neki u svojim domovima. Tijekom devetnice imali smo prigodu dobiti potpuni oprost, uz ispunjavanje propisanih uvjeta, što je papa Franjo odobrio za jubilejsku

Poslanici Milosrđa u Vancouveru

godinu u Družbi Kćeri Milosrđa, a oprost se mogao dobiti do 9. listopada 2020.

U subotu, 3. listopada, na uočnicu spomena sv. Franje, slavili smo svečanu svetu misu s obredom njegova preminuća. Proslava je zapo-

čela molitvom klanjanja pred Presvetim oltarskim sakramentom u trajanju od jednoga sata. Slavlje je predvodio župnik fra Slaven Milano-
vić-Litre, u zajedništvu sa župnim vikarom fra Dujom Bobanom. Nakon liturgijskoga slavlja nastavili smo druženje u župnoj dvorani, uz poštivanje epidemioloških mjera zbog pandemije koronavirusa i bolesti COVID-19. Župnik je blagoslovio Poslanike Milosrđa i njihov početak rada.

Predsjednica župne molitvene skupine Ana Anzulović je s. M. Agneti Juka predala 500 \$ za Zakladu »Bl. Marija Petković« koja pomaže školovanje siromašnije djece u Hrvatskoj. Iako je prilog skroman, jako ga cijenimo, jer zbog pandemije nismo mogli održati planirane pothvate za prikupljanje sredstava. U druženju poslije mise dogovorili smo se da ćemo se svake prve subote u mjesecu sastajati poslije klanjanja i mise, nastavljajući se upoznavati s našom blaženicom i djelom koje je Bog u karizmi milosrđa, po njoj i njezinim sestrama, izveo u Crkvi i svijetu. Nastojat ćemo slijediti njezin rad i karizmu, pomagati siromasima i potrebnima, da svojim ponašanjem i žrtvom kao Poslanici Milosrđa dopustimo da se Božja ljubav i danas iskazuje.

Iako ne možemo djelovati, u molitvi ćemo i zajedništvu ostati na putu naše blaženice i činiti ono što možemo. Na sljedećem ćemo sastanku isplanirati naše buduće pothvate, ovisno o situaciji s pandemijom. Zahvaljujemo dragom Bogu i utječemo se u zagovor naše blaženice da nas prati u našim nastojanjima i u vršenju Božje volje u našem životu,

posebice u ovo vrijeme pandemije koronavirusa. Molimo za oboljele i za zdravstvene djelatnike koji im služe, da Gospodin svojim moćnim milosrđem zaustavi svako zlo i dovede nas obraćenju srca i uma.

s. M. Jasna Crnković,
odgajateljica u DV »Marija Petković«
u Zagrebu

Iskoristi vrijeme – pripremi se za slavlje Božića u obitelji

Došašće je vrijeme iščekivanja Onoga koji je spasio svijet i vrijeme pripreve za susret sa Spasiteljem. Takvu ili sličnu definiciju došašća zasigurno već znamo. Međutim, pripremamo li se doista za taj susret ili samo pripremamo svoje kuće da ne bi imale iste ukrase kao i lani?

U promišljanju kako što kvalitetnije i doživljenije proslaviti pripremu za Božić s. M. Juliana Beretić, s. M. Katarina Mihić i Katica Knežović pripremile su prijedloge i za došašće ove

2020. godine, jer je zajedno provedeno vrijeme dar kojim ukućani darivaju jedni druge. Pozivaju roditelje i djecu da iskoriste vrijeme i pripreve se za najradosniju svetkovinu – rođenje našega Spasitelja.

Ponuđeni materijali kratko poučavaju o značenju došašća, predlažu kako se pripremiti za

došašće i kako ga živjeti u aktivnostima koje svaku osobu, i obitelj kao zajednicu, polako vode prema Božiću. Paljenje svijeća na adventskom vijencu poseban je oblik zajedništva koji poprima razinu obreda. Vrhunac svakoga tjedna u došašću jest čitanje nedjeljnoga evanđelja i razmišljanje o toj Božjoj riječi, a potom i razgovor o njoj. Bogatstva došašća otkrivaju se i u slavljenju svetaca koji se posebno obilježavaju u našem narodu. Ove kateheze nam daju prigodu da upoznamo te svece, ali i običaje koji se vezuju uz njihove spomendane. Uz sve ovo, predložene su različite radionice u obitelji za izradu adventskih vijenaca, darova, ukrasa, kao i pjesme koje se mogu pjevati dok je obitelj na okupu, te molitve koje mogu moliti.

Neki prijedlozi za što bolje korištenje došašća za vlastitu izgradnju i jačanje radosti u obitelji mogu se pronaći na mrežnim stranicama Družbe Kćeri Milosrđa – Hrvatske provincije Krista Kralja www.marijapropetog.hr.

Dar

Na nekom udaljenom otoku učenik je pažljivo slušao riječi svoje učiteljice: »Darovi koje jedni drugima darujemo trebaju nas podsjetiti na Božju ljubav prema ljudima. Darovima ljudi pokazuju da jedni druge poštuju i vole.«

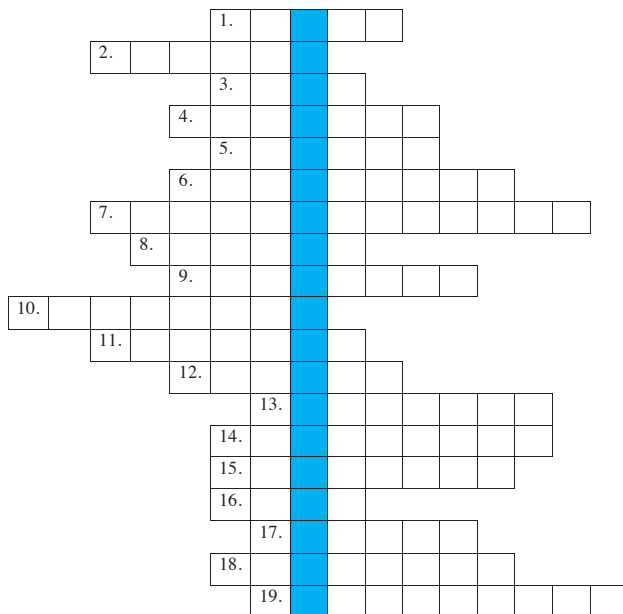
Jednog je dana učenik svojoj učiteljici darovao izvanredno lijepu školjku. Nikada nije vidjela ljepšu: »Gdje si pronašao ovu lijepu i dragocjenu školjku?« Dječak je objasnio da postoji samo jedno mjesto gdje more ponekad izbaci takve školjke – s druge strane otoka, udaljeno oko 20 km i ima skrovitu uvalu.

»Prekrasna je«, rekla je učiteljica, »zadržat ću tu školjku i tako ću se često tebe sjetiti. Ali nisi trebao ići tako daleko da bi mi donio dar.« Pogledao ju je svojim sjajnim očima i rekao: »Dug put je dio moga dara Vama.«

nepoznati autor

Riješi križaljku!

1. Ime evanđelista koji jedini u svome evanđelju piše o Isusovu rođenju i djetinjstvu.
2. Članovi svete obitelji su Isus, Marija i _____.
3. Isusa su u štalici grijali magarac i _____.
4. Umanjenica riječi ovca.
5. Ime kralja koji je želio ubiti Isusa kada je bio tek maleno dijete.
6. Mjesto Isusova rođenja.
7. Isusov rođak koji je nagovijestio Isusov dolazak.
8. Ime starca koji je dočekaao Isusa u hramu kada su ga donijeli na obrezanje.
9. Sveta knjiga kršćana zove se _____.
10. Prvi koji su se poklonili Isusu.
11. Isusova Majka i naša Majka zove se _____.
12. Stavlja se u jaslje, na njoj je maleni Isus ležao.
13. Mjesto gdje je Isus rođen bila je hladna _____.
14. Naziv zvijezde koja je pastirima i kraljevima pokazivala put zove se Danica ili ...
15. Isusu su donijeli darove tamjan, zlato i smirnu.
16. Kada se Isus rodio anđeli su pjevali pjesmu »Slava Bogu na visini, a na zemlji _____ ljudima dobre volje«.
17. Ime drvca koje kitimo na Badnjak, bor ili _____.
18. Kraljevi koji su Isusu donijeli darove zvali su se Gašpar, Baltazar i _____.
19. Koliko dana nakon rođenja su Marija i Josip prinijeli Isusa u hramu i položili na ruke starca Šimuna?

RJEŠENJE: Prve riječi Ivanova evanđelja koje čitamo na Božić.

**Molitva
bl. Mariji Propetoga**

**Bože, Oče dobri,
bogat milosrđem,
spasio si nas križem
Sina svoga Isusa Krista.
Zapali u našim srcima,
po zagovoru
bl. Marije Propetoga,
vatra svoje ljubavi,
da ljubimo tebe
iznad svega
i braću svoju
u Kristovoj ljubavi.
On je Bog
i s tobom živi i kraljuje
u jedinstvu Duha Svetoga,
po sve vijeke vjekova.
Amen.**

Molimo javite o
dobivenim uslišanijima
po zagovoru
bl. Marije Propetoga:

Družba Kćeri Milosrđa
TSR sv. Franje

Ive Mallina 4
HR-10000 Zagreb

tel. 01 46 77 609;
faks 01 46 77 986

e-mail:
provincija@kcerimilosrdja.hr
www.marijapropetog.hr

**TEBI MAJKO – glasilo Svetišta
bl. Marije Propetoga Isusa Petković**

Osnivač:

Općina Blato – Odbor za promicanje štovanja
bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Izdavač:

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje
Ive Mallina 4, HR-10000 Zagreb

Glavna i odgovorna urednica:

s. M. Juliana Beretić

Pomoćnica glavne urednice i lektorica:

Katica Knezović

Uredničko vijeće:

s. M. Emila Barbarić, s. M. Vlatka Bratinščak,
s. M. Jasna Crnković, s. M. Jasminka Gašparović,
s. M. Janja Jurman, Katica Knezović,
s. M. Jelena Krilić, s. M. Fatima Kršlović,
s. M. Silvana Milan, s. M. Neliya Pavlović,
Teo Šeparović, s. M. Angelina Tokić

Fotografije:

Arhiv Hrvatske provincije Krista Kralja i družbine vrhovne kuće u Rimu te sudionici događanja i privatne.

Adresa uredništva i vicepostulature:

Radoševa glavica 16, HR-20340 Ploče-Stablina;
tel. 00 385 20 679 969
e-mail: provincija@kcerimilosrdja.hr

Oblikovanje, grafička priprema i tisak:

Tiskara Rotim i Market

Naklada: 1500 primjeraka

<http://marijapropetog.hr/tebi-majko/>

Glasilo izlazi tromjesečno

Godišnja pretplata:

Republika Hrvatska 40 KN • BiH 10 KM • ostale europske zemlje 10 EUR • zrakoplovne pošiljke 20 USD ili kunska protivrijednost

Računi glasila: za pretplatu i priloge podrške u Hrvatskoj poštanskoj banci,

Kunski i devizni račun:

HR26 23900011100341407

BIC code: HPBZHR2X

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje,
Ive Mallina 4, HR-10000 Zagreb,
s naznakom: za glasilo

Blato

Kuća matica Družbe Kćeri Milosrđa
i Svetište bl. Marije Propetoga
Ulica 79., br. 5, HR-20271 Blato
tel. 020 852 800; faks 020 852 806
e-mail: samostanblato@gmail.com

www.marijapropetog.hr

»A ja vam kažem, sve ono što činimo
zadnjem siromahu, siroti, bolesniku
činimo Isusu Kristu
(usp. Mt 25, 36).

Srce koje ljubi snalazi se, stvara
da pomogne i da dadne drugome.«
bl. Marija Propetoga

Zaklada »Blažena Marija Petković«
i nadalje pomaže u školovanju srednjoškolaca
i studenata, djece iz siromašnijih obitelji, a
potrebe su iz dana u dan sve veće. Svjesni
smo toga da nitko od njih ne bi smio biti
uskraćen u školovanju koje im otvara vrata
za osamostaljenje i pomaganje mlađoj braći i
sestrama, kao i u uzdržavanju obitelji.
Svjesni smo i toga da nikome u ova bremenita
vremena nije lako, ali ipak s pouzdanjem
kucamo na vaša vrata sa zamolbom da ne
zaboravimo našu braću i sestre u potrebi,
posebice djecu koja se bez školovanja ne mogu
nadati boljoj budućnosti – tu im nadu ne
smijemo ugasiti.

Imajmo hrabrosti od onoga malo odvojiti za one
koji nemaju ni toliko. Bog vas blagoslovio!

Žiro račun: HR 68 2408002-1100022172

Devizni račun: HR 68 7030-1968319

Partner Banka d.d. Zagreb

Zaklada »Blažena Marija Petković«

Ive Mallina 4, HR-10000 Zagreb

tel. 01/46 77 609; faks 01/46 77 986

e-mail: zaklada.bmp@kcerimilosrdja.hr

Naslovnica - Motiv s proslave zatvaranja jubilejske godine u
Novskoj, 100. od utemeljenja Družbe Kćeri Milosrđa u Blatu,
1920. godine.

Ovitak - Kip Djeteta Isusa u Kući matici u Blatu koji je svojim
sestrama nabavila Majka Marija Propetoga za proslavu Božića
1935. godine.

Novi kip Djeteta Isusa

»Na Božić 1935. kapelica je za svetih misa bila dupkom puna, a narod je bio veoma razdragan i oduševljen lijepim kipom Maloga Isusa.

Nakon dovršene pobožnosti na zajedničkoj kavi sve je zanimalo odakle nam taj lijep kip. Tada je Majka ispričala da ga je nabavila u Zagrebu, po vrlo povoljnoj cijeni. Zato je Majka željela Isusa posebno obradovati za njegov ovakav dolazak u Kuću maticu. Odlučila je da u njegovo Ime utješi što više jadnih siromaha u mjestu pa je naredila sestrama da za njih kroje i šiju odjeću. Na Badnji dan sve je bilo gotovo i sašiveno – oko 43 komada odjeće za žensku i mušku djecu, a nešto i za odrasle. Pozvalo ih se u samostan, okrijepilo toplom hranom, dao im se sapun, a neke i okupalo. Muškima se dao novac da se ošišaju. Kad su bili čisti, dala im se nova odjeća i skoro svakome hrana za Božić.

O, kako su utješeni, razdragani i veseli ostavljali naš samostan i hrlili svojim kućama. Koliko smo utjehe i zadovoljstva osjetile mi, sestre, a posebno naša plemenita Majka kad je vidjela zapuštene putnike ove suzne doline barem časovito utješene. Vjerujemo da je bilo utješeno i radosno i srce božanskoga Djeteta Isusa, koji toliko ljubi siromahe da je i sam u svom zemaljskom životu htio biti siromah i živjeti od milostinje.«

(iz *Kronike Kuće matice u Blatu*, 1935. godine)